

Голѣмиятъ. Тѣй ли? Ами какво ще ядатъ хората?

Малкиятъ. Не ми трѣбватъ мене хората.

Голѣмиятъ. Вижъ го ти. Не му трѣбвали! Ами съ кого ще живѣешъ.

Малкиятъ. Самъ.

Голѣмиятъ. Добре. Ами какво ще ядешъ? . . . Че и ние — като измръзнатъ хранитѣ?

Малкиятъ (буйно). Хичъ не ме е еня мене — ще завия и задухамъ тѣй, че плюмката въ устата на хората да замръзне . . .

Баба Марта. Ти послушай брата си, Малкий Сѣчко — не лудувай такъвъ, ами разчиствай по малко, стори партина и за мене, кака съмъ ти!

Малкиятъ. Ба, пъкъ ти малко не лудуваашъ току! Ту се смѣешъ, ту плачешъ . . . Ту дѣждъ ще пуснешъ, ту снѣгъ. Женски работи.

Голѣмиятъ. Ти не кори сестра ни, Сѣчко, че тя е по-добра отъ насъ. Зеръ, смѣе ли се, сърди ли се, радва ли се — все е по-добра отъ насъ. Поправя пѣтя на пролѣтѣта.

Баба Марта. Не знамъ, наистина, защо ме толкозъ мразятъ и ме намиратъ за толкова лоша! Азъ стапамъ снѣговетѣ, помагамъ на минзухаря и кукуряка да свѣтнатъ като свѣщици въ полето и на миризливата теменуга да погледне съ синитѣ си очи небето! . . .

Голѣмиятъ. То име ти е излѣзло само лошо, сестрице, не слушай ти Малкия Сѣчко. Той брѣтви не врѣли, не кипѣли. Ти си ни добра сестрица. Всички други братя знаемъ това.

Малкиятъ. Тѣй ли? Азъ съмъ най-лошия, а? Чакай ти тогазъ. Ще видите вие . . . (излиза буйно съ надути бузи) Ф у у ф у у б р р р р (и фъртуната забѣснува вънъ).

Баба Марта. Вижъ го ти него. Разлюти се май съ Малкъ Сѣчко!

Голѣмиятъ. Нищо . . . ще му мине, сестро . . . Ще грѣйнешъ подиръ него ти и ще го укротишъ.